

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drweca“ wychodzi 3 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. — Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,20 zł. Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,59 zł.

Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Drak i wydawnictwo „Spółka Wydawnicza“ Sp. z o. odp. w Nowemście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr, na stronie 3-linowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe słowo (tłuste) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100%, więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Adres telegr.: „Spółka Wydawnicza“ Nowemiasto-Pomorze.

ROK XVIII

NOWE MIASTO LUBAWSKIE, SOBOTA, DNIA 2 LIPCA 1938.

N — Nr 79

Jak bardzo nam jest dziś potrzebna zdrowa, czujna, wrażliwa opinia publiczna.

„Człowiek materialnie dobrze sytuowany i cieszący się powszechnym poważaniem“.

Niedawno temu wpadła nam do ręki referencja, wydana o pewnym obywatelu. Brzmiała ona mniej więcej tak. „Pan ten cieszy się powszechnym poważaniem i jest materialnie dobrze sytuowany“. Oburzyło nas do żywa takie ujęcie owej referencji. Nie mieliśmy żadnego zastrzeżenia odnośnie do drugiej połowy owej referencji, a mianowicie co do tego, że jest „materialnie dobrze sytuowany“, bo to jest zgodne z prawdą, nie mogliśmy się atoli żadną miarą pogodzić z tym „cieszeniem się“ powszechnym poważaniem, a to ze względu na drogi i sposoby, jakimi tenże obywatel doszedł do swej tak dobrej materialnej sytuacji. Doszedł on bowiem do niej przez wielokrotną zdradę swych przekonań politycznych. Od samego początku wchodził, która strona ma większe szanse, za tą szedł — zarabiając na każdej, dopóki ona była górą, opuścił ją natychmiast, jak owe przyszłowiowe szczyty tonący okręt, gdy tylko stwierdził, że jej znaczenie osłabło, a bez skrupułów przeszedł do tych, którzy znów się wybili na wierzch. Nie czynił tego bynajmniej z jakiej wewnętrznej przemiany swego przekonania, a jedynie i wyłącznie z wyraźnego wyrachowania, że na tym dobrze zarobi. A niestety, stosunki partyjno-polityczne były tego rodzaju, że na takich zdradach swych przekonań można było zarabiać. Ci, którzy się swych przekonań trzymali mocno i niezachwianie, narażani byli często na rozmaite udręki i prześladowania, a również na dotkliwe straty materialne, ci zaś, którzy umieli zawsze pływać z silniejszym prądem, dorabiali się majątków. I jednemu z takich zawodowych pływaków politycznych, który na tej wielorakiej zdradzie swych przekonań dorobił się wielkiego majątku i dobrobytu, wystawia się obecnie i to z poważnej strony świadectwo człowieka, „cieszącego się powszechnym poważaniem“. Jeżeli się zważy, że wewnętrzne przekonanie człowieka to jego największy, najdroższy, najcenniejszy skarb duchowy i jeżeli się widzi, jak taki człowiek to, co należy uważać za najdroższe, jak pospolitą ładacznica swą „cnotę“ sprzedaje każdemu, kto mu najlepiej „płaci“, to stosunek w odniesieniu do takiego osobnika ze strony każdego uczciwego człowieka winno chyba cechować wyraźne obrzydzenie, a nie żadne poważanie. A czyż ów jegomość to jeden tylko „egzemplarz“ takich ludzi, którzy w taki czy inny sposób dorobili się majątku i doszli do dobrobytu, a następnie po osiągnięciu tego celu dziś cieszą się „powszechnym poważaniem“?

Jest to objaw wielce niepokojący, wielce szkodliwy, to stępienie wrażliwości opinii publicznej na to, co jest dobre, a co jest złe, na to, co się godzi, a co się nie godzi. A przecież opinia publiczna — to jakby zbiorowe sumienie, które powinno być wrażliwe na wszelkie przejawy i czyny ludzkie. Uznawać i chwalić to, co jest rzeczywiście dobre, godziwe, cnotliwe, a potępiać wszystko, co jest sprzeczne z etyką i dobrymi obyczajami. Złe jest z człowiekiem, który ma stępione, znieprawione sumienie, a ile gorzej ze społeczeństwem, w którym opinia publiczna przestała należycie funkcjonować i spełniać swe wzniosłe, szczytne posłannictwo stróża dobrych obyczajów i szczytnych ideałów, gdzie człowieka, który zasługuje na powszechne potępienie dla jego postępowania, otacza się powszechnym szacunkiem. Dlatego też dziś tyle zła, tyle zdrożnych przejawów i czynów w naszym społeczeństwie, ponieważ nie działa należycie nasza opinia publiczna.

Gdyby ta opinia wszędzie tam, gdzie widzi zło — odpowiednio na nie reagowała, potępiając je i jego sprawcę, to wielu by się zawahało przed tym złem, widząc się w opinii publicznej napiętno-

wanym, ale jeżeli ta opinia publiczna okazuje się pobłażliwa, a nawet tych, którzy zasługują na potępienie, darzy szacunkiem, to jakże ma ona działać odstraszająco na złe i niemoralne czyny ludzkie. My z wielkim ubolewaniem patrzymy na ten zanik zdrowego działania opinii publicznej. Jakże to inaczej było w okresie niewoli.

Wówczas np. jeżeli kto sprzeniewierzył się sprawie narodowej, sprzedał za judaszowskie grosze swą ojcowiznę, spotkał się ze zdecydowaną reakcją opinii publicznej. Społeczeństwo wykluczyło go ze swego grona, zerwało z nim wszelkie stosunki towarzyskie, nie podawano mu ręki itd.

Dziś niestety zdrożnym występkiem narodowym jest np. popieranie Żydów, wydzierżawianie im lokali, a jednak ci, którzy to czynią, mimo piętnowania ich przez prasę, nie spotykają się z żadną tego rodzaju reakcją opinii publicznej. Toteż jednym z najbardziej ważnych i doniosłych zadań naszych czasów winno być wytworzenie zdrowej, sprawnie działającej opinii publicznej, czujnej i wrażliwej na wszelkie przejawy życia ludzkiego, bezwzględnie potępiającej wszystko to, co jest złe, przewrotne, niemoralne, a uznające to, co jest dobre, wzniosłe, szlachetne.

Prośba dziewczynki żydowskiej do marsz. Smigłego-Rydzka.

W „Naszym Przeglądzie“, sjonistycznym piśmie, czytamy (nr. 177 z b. m.) w informacji z Wielunia:

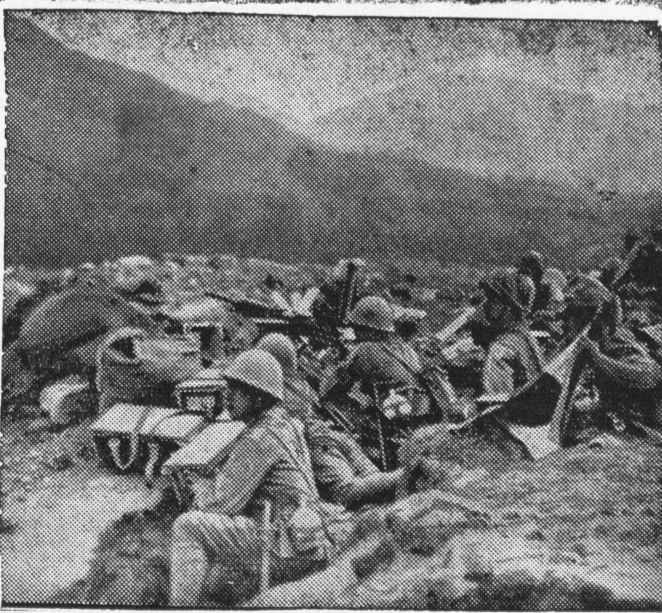
„Uczennica żydowska Mania Susak (Nowy Rynek 8), córka ubogiej rodziny, ukończywszy w tym roku szkołę powszechną, pozostała bez widoków na dalszą naukę. Zrozpaczona dziewczynka wysłała kilka tygodni temu list do Pana Marszałka z prośbą o umożliwienie jej dalszej nauki. Obecnie nadszedł do Zarządu Miejskiego list z prywatnej kancelarii Marszałka Rydzka-Smigłego, w którym poleca się spełnić życzenie uczennicy. Została też ona natychmiast wzwana do Inspektoratu szkolnego, gdzie powiadomiono ją, że od nowego roku szkolnego przyjęta będzie do tutejszego gimnazjum bezpłatnie“.

Właśnie w tym samym dniu, w którym się powyższa wiadomość ukazała w gazetach, przybyła do naszej redakcji pewna panienska, prosząc o radę, skądby otrzymać pomoc na dalszą naukę w liceum. Matka jej, wdowa, nie ma środków na to, choć z dowodów przedstawionych wynikało, że jako uczennica szkolna, była uczestniczką strajku szkolnego i za karę musiała rok dłużej uczęszczać do szkoły. Jakżeby dzieciom takich rodziców, którzy działali i cierpieli dla Polski, przydała się taka łaska, jaka spotkała ową żydówkę, o której rodzicach nie a nie nie wiemy, czy coś dobrego dla Polski działali!

Ulotki Stron. Narod. rzucane z samolotu.

Tarnów. Ostatniej niedzieli ukazał się nad Tarnowem samolot, z którego zrzucono ulotki treści przeciwydowskiej. Fakt ten wywołał dużą sensację w Tarnowie.

Jest to nowy rodzaj agitacji, zastosowany przez Stronnictwo Narodowe w walce o zdobycie wpływów w Tarnowie.

! Pozycje z karabinami maszynowymi na froncie Hsat.

Wspaniałe uroczystości z okazji „Święta Morza“ w Gdyni. Sto tysięcy osób wzięło udział w uroczystościach.

Tegoroczne „Święto Morza“ w Gdyni wypadło imponująco. Z poza Gdyni przyjechało ponad 30 tysięcy osób, co łącznie z mieszkańcami miasta i okolicy stanowiło blisko 100 tys. osób. Szczególnie licznie zjawili się Polacy z Gdańska, gdyż przybyło ich około 4 tysiące osób.

O godz. 8 rano na pięknie udekorowanym placu Grunwaldzkim pod Kamienną Górą poczęły schodzić się formacje wojskowe, organizacje społeczne i delegacje z całego kraju.

Na prawo od ołtarza na podium pod baldachimem o barwach narodowych zasiadli: wicepremier inż. Kwiatkowski jako reprezentant P. Prezydenta RP., wojewoda pomorski Raczkiewicz jako reprezentant rządu i komandor Frankowski jako reprezentant armii. Nieco niżej zajęli miejsca komisarz gen. w Gdańsku mjr Chodacki, komisarz rządu w Gdyni mgr Sokół, dea bryg. pułk. Sas-Hoszowski, za nimi członkowie zarządu gł. LMK z prezesem gen. Kwaśniewskim, członkowie komitetu „Święta Morza“ oraz liczni przedstawiciele sfer gospodarczych i społecznych Gdyni. Na lewo od ołtarza ustawiona była loża dla duchowieństwa.

O godz. 9 JE. ks. biskup morski Okoniewski w asyście licznych duchowieństw rozpoczął celebrować Mszę św. połową, w czasie której pieśni religijne wykonała orkiestra marynarki wojennej i chór cecyliński. Po Mszy św. ks. biskup Okoniewski wygłosił okolicznościowe kazanie, po czym pobłogosławił flotę marynarki wojennej, ustawioną w pobliżu na morzu. Z kolei prezes LMK gen. Kwaśniewski wygłosił mowę, podnosząc nasz dorobek na morzu w porównaniu z sąsiadami i nawołując do wyteżenia wszystkich sił i ofiar na cele obrony morskiej.

Następnie wszyscy udali się na molo reprezentacyjne na rewie floty. Wśród entuzjastycznych okrzyków przedefilowała nasza największa jednostka wojenna torpedowiec „Gryf“, a następnie kontrtorpedowce „Grom“, „Błyskawica“, „Wicher“ i „Burza“. O godz. 12 nastąpiła defilada lądowa przed wicepresem inż. Kwiatkowskim. woj. Raczkiewiczem i kom. Frankowskim.

Defilada trwała ok. 2 godzin i zakończona została korowodem dekorowanych wozów. Po południu odbyły się zabawy ludowe na publicznych skwerach i placach, wieczorem na pl. Grunwaldzkim dokonano opuszczenia flagi LMK na znak zakończenia oficjalnych uroczystości.

Wieczorem i w nocy po raz pierwszy w ramach „Święta Morza“ urządzono w Orłowie ognie sztuczne.

Cały szereg podniosłych uroczystości wojskowych na Pomorzu.

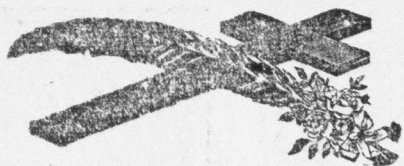
Ub. niedzieli Pomorze obfitowało w szereg podniosłych uroczystości wojskowych. I tak w Tczewie odbyła się wielka uroczystość przekazania wojsku 6 karabinów maszynowych oraz 15 rowerów, ufundowanych przez społeczeństwo miasta i powiatu tczewskiego dla batal. Strzelców.

W Chełmnie odbyła się taka sama uroczystość wręczenia 8 karabinów maszynowych. W Chojnicach odbyła się uroczystość wręczenia wojsku sztandaru i broni. Tak w Tczewie jak i w Chojnicach uroczystość zaszczylił swą obecnością p. wojewoda Raczkiewicz.

W Bydgoszczy odbyła się uroczystość wręczenia dwóch sztandarów wojsku. Wszystkie te uroczystości miały przebieg wspaniały, będąc zarazem dowodem serdecznej łączności armii z narodem.

Syn b. kuratora komunistą. — Córka już skazana za komunizm.

W Krakowie policja dokonała sensacyjnego aresztowania. Zatrzymano tam Bolesława Lewickiego, syna b. kuratora szkolnego w Lublinie. Jest on bratem skazanej niedawno przez sąd lubelski na 5 lat więzienia za komunizm Wandy Lewickiej, studentki Uniwersytetu Lwowskiego. sam również prowadził akcję komunistyczną jako student Wolnej Wszechnicy.

Dnia 30 czerwca r. o godz. 6-tej rano zasnęła w Bogu, po długich i ciężkich cierpieniach, moja nieodżałowana żona, nasza ukochana matka, teściowa, babka, siostra i ciocia

Marta z Wyżliców Niedzielska

przeżywszy lat 59, zaopatrzona Sakramentami św.

O czym donosi w smutku pogrążona

Nowe Miasto, Gdynia, w czerwcu 1958 r.

Eksportacja zwłok z domu żałoby odbędzie się w poniedziałek, dnia 4 lipca o godz. 9 ej do kościoła parafialnego; następnie pogrzeb.

Osobnych uwładowień nie wysyła się.

rodzina

Wszystkim, którzy nam nadeśleli swe życzenia oraz kwiaty z okazji przyjęcia syna naszego Edwarda do I Komunii św., składamy na tej drodze nasze serdeczne

„Bóg zapłać”

Bronisławstwo Czołbowie
Lubawa, w czerwcu 1958 r.

„ADRIA”

Cukiernia — Kawiarnia
w BRODNICY przy małym moście

Codziennie koncert od godz. 17-tej.
Koncert i Dancing Towarzyski.

Modne materiały

ubraniowe, paltowe
w pięknych deseniach
Wszelkie inne bławaty
i towary krótkie
najtaniej i w wielkim wyborze
poleca

F-ma Bronisław Schlesinger
Skład bławatów i tow. krótkich
LUBAWA, Zamkowa 17

Mieszkanie
1-pokojowe zaraz wydzierżawił
Szudziński, Nowe Miasto
Łąkowska

Mieszkanie
3-pokojowe z kuchnią i wodociągtem od zaraz do wynajęcia
Wacław Nowaczyk
Nowe Miasto, Mickiewicza 1

4-5-pokojowe
mieszkanie

z kuchnią od zaraz do wynajęcia.
Berta Jaedtke
Nowe Miasto, Pod Lipami 3.

Polecam
truskawki do zapraw
Sztuczna węża
Piotrowski, Nowe Miasto
Łąkowska

Nowe angielskie
matlasy
poleca
F. Łukaszewski
Nowe Miasto

Służące
pracownicę, umiejącą gotować
poszukuję od zaraz
Licznerski, rzeźnictwo
Lidzbark

Pomocnik
fryzjerski potrzebny od zaraz
Fel. Łukaszewski
Lidzbark, Plac Hallera 1

Czeladnik i uczeń
piekarski potrzebni zaraz
Piekarńia Alfons Mańka
Nowe

Potrzebny od zaraz
kował
pojedynak
Marchlewski, Chroście

Dom
masywny ze składem kolonialnym (zabudowania gospod. i mógg ziemi) we wsi kościelnej zaraz sprzedam. Cena 4 tyś. zł.
Wiadomość, oferty „Drwęca”
Brodnica.

Formularze

Świadczenia pochodzenia zwierząt
Umowy uczniowskie
Zaświadczenia do wniosku o przyznanie prawa ubogich
Wnioski o przepustkę
Wnioski o nabycie nieruchomości
Nakazy zapłaty
Zgłoszenia zamieszkania i t. d.
POLECA
księg. „Drwęca”
Nowe Miasto Lub.

Złoto

i srebro, starą biżuterię, zęby i t. p.
kupuje

K. Mówka
zegarmistrz i złotnik
LUBAWA, Rynek

Księgi handlowe

zakładam - prowadzę - badam
bilanse i inwentury sporządzam.
Kursy księgowości udzielim fachowo - solidnie - przystępnie

R. Rosiński
buchalter-bilansista
BRODNICA, ul. Sienkiewicza 9

Cztery podwójne
okna

w dobrym stanie z okuciem i szybami na sprzedaż.
A. Kyciel, aptekarz
Nowe Miasto

Żelwiarka
w dobrym stanie korzystnie na sprzedaż
Alfons Szramka
Sugajenko

DRUKI

wszelkiego rodzaju
zwyczajne do najwykwintniejszych
po cenach przystępnych wykonuje terminowo i gustownie

Drukarnia „Drwęca”
Nowe Miasto.

30 0/0 rabatu!

Całkowita wyprzedaż tapet!

Z powodu likwidacji działu tapet dajemy Szan. Publiczność okazję zaopatrzenia się w tapety po cenach poniżej zakupu.
Przeszło 300 gustownych wzorów.
Prosimy zwiedzić nasz skład i przekonać się.
Odpowiednią bortę dodaje się bezpłatnie!

KSIEGARNIA „DRWECA”.

30 0/0 rabatu!

30 0/0 rabatu!

Tapety

wielki wybór najnowszych deseni
Farby
Pokosty
Lakiery
Pendzle
Szablony
Kredę

poleca
Nowa Drogeria
właśc.
Wacław Truszczyński
LUBAWA, ul. Zamkowa
Telefon 37

MEBLE

solidne i nowoczesne
w rozmaitych egzotycznych drzewach.

Wyroby własne gwarantowane
poleca
Wł. Maliszewski,
Lubawa, Rynek 15.

Oryginalne KOSY westfalskie

Kośluszko, Pleszewianka Pomorzanka i inne
jakość gwarantowana.
Najlepsze wapno i cement portl.

Smole, papy smołowa i bytumienna
Kafle białe i kolorowe
Koryta kamionkowe
Żelazo o wszelkich wymiarach
Siatki do ogrodzeń
Grabie konne

Węże sztuczne i przybory pszczelnicze
poleca po cenach niskich
A. Truszczyński
skład żelaza.
Lubawa, tel. 94

TAPETY

po cenach niższych w 300 deseniach
poczajwszy od 40 gr
oraz

wszelkie przybory malarskie

POLECA
DROGERIA pod „ANIOLEM”
R. CHYLEWSKI nast.
właśc.
R. Kaszubowski
LUBAWA, Warszawska 14

POLECAM

stale na składzie
Papa — Smoła — Lepnik
Wapno Ia
Cement „Wysoka”
Okucia do drzwi i okien
Gwoździe
Żelazo obręczowe
Siatki do plotów

Alfons Leski
LUBAWA - Pomorze
Grunwaldzka 10.
Skład żelaza - narzędzi - Art. budowlane - Sprzęty kuchenne
Porcelana - Szkło - Fajans

Czyści chemicznie i farbuje

wszelką garderobę męską, damską i dziecięcą
szybko i pod gwarancją nieuszkodzenia tkaniny

Pralnia Chemiczna i Farbiarnia
w Brodnicy, ul. Mostowa 7
właśc. Konst. Stelka

Zlecenia przyjmują:
w Lubawie „Bazar” p. Bestianowa
w Działdowie p. Br. Bojarska, Rynek
w Lidzbarku p. St. Gawryś, Plac Hallera

Polecam:

Cement
Wapno
Tragarze
Okucia budowl.
Gwoździe

Żelaza wszelkiego rodzaju
Osie wozowe
Teodor Tysler
skład żelaza
LUBAWA

Ostatnie ceny reklamowe w nowo założonym interesie
galanterii damskiej i męskiej

jak: pończochy czysty jedwab rękawiczki apaszki blustonosze patentowane „Bak”
korzystnie nabędzieciez w firmie
I. Kołasińska
BRODNICA, Rynek 9.

DYKTY I FORNIERY

w dużym wyborze poleca tanio

T. KOZICKI,
skład żelaza
BRODNICA, Hallera 17

Sprzedam tanio
części Forda, motor, podwozie, błotniki itd.
Mazanowski, Nowe Miasto
ul. Łąkowska

ZNIWIARKI

„Cormicka”
Grabie konne — Części zamienne do wszelkich systemów żniwiarek i kosiariek, oryginalne.

Najlepsze KOSY „WESTFALSKIE”
ręcznie kute pod gwarancją.

WAPNO — CEMENT — SMOLA — PAPA
DŻWIGARY — GWOŹDZIE — OKUCIA
wszelkie inne ARTYKUŁY BUDOWLANE
poleca po wyjątkowo niskich cenach

N. EWERTOWSKI, Nowe Miasto
handel żelaza, maszyn roln. i artykułów budowlanych
TELEFON 66.

Szanownemu Obywatelstwu miasta Lidzbarka i okolicy podaje do łaskawej wiadomości, że

przejął Fabrykę Octu w Lidzbarku

istniejącą od 100 lat.
Proszę Szan. Społeczeństwo (klientelę) o łaskawą poparcie mego przedsiębiorstwa. Zadałem moim będzie każdego dobrem towarem i solidną obsługą pod każdym względem zadowolili oraz utrzymać dobrą opinię Fabryki przejętej przeze mnie w której byłam długoletnią kierowniczką.
Z poważaniem
Apolonia Jackowska
Fabryka Octu
LIDZBARK, ul. Staremiasto 11

Dobrze pielęgnowane i temperowane PIWO DUBELTOWE

PÓŁ na PÓŁ

szklanka od 20 groszy.
PIWO BIAŁE (Berliner-Weisse)
z sokiem malinowym

oraz
PIWO GRODZISKIE
POLECA

JURKIEWICZ LEON
Restauracja „ROSTA”
NOWE MIASTO LUB. — Rynek 23.

Wapno Części

„Piechcińskie”
Papa — Smoła
Żelazo sztab. i obręczowe
Osie wozowe — bednarki [blachy

Lemiesze — podkładnie
Łańcuchy pastwiskowe
Narzędzia - okucia budowl.
Porcelana - Fajans - Szkło
Sprzęty kuchenne
poleca po najniższych cenach

Wł. Wyżlic
dawn. Fa Wł. Czajkowski
LUBAWA, Rynek 12

do kosiarek

i żniwiarek wszelkich typów dostarcza po najtańszych cenach

„UNIA” sp. akc. Brodnica

Szybę wystawową (190 x 160, grub. 10 mm) sprzedam
Wacław Bucki, Bobrowo pow. brodn.

NASZ PRZYJACIEL

DODATEK ŚWIĄTECZNY

Na niedzielę IV. po Zielonych Świątkach.

EWANGELIA,

napisana u św. Łukasza w rozdz. 5, 1-12.

Onego czasu gdy rzesze nalegały na Jezusa, aby słuchały słowa Bożego, a on stał podjeziorze, a rybitwy wyszli byli i płókali sieci. A wszedłszy w jedną łódź, która była Symonowa, prosił go, aby małużko odjechał od ziemi, a usiadłszy, uczył rzesze z łodzi. A gdy przestał mówić, rzekł do Symona: zajędz na głębię, a zapuśćcie sieci wasze na połów! A Symon, odpowiedział mu: Nauczycielu, przez całą noc pracując, niceśmy nie uowili; wszakże na słowa twe zapuszczę sieć. A gdy to uczynili, zagarnęli ryb mnóstwo wielkie i rwała się sieć ich. I skinęli na towarzysze, co byli w drugiej łodzi, aby przybyli i ratowali je. I przybyli i napełnili obie łódki, tak, iż się mało nie zanurzyły. Co widząc Symon Piotr, upadł u kolan Jezusowych, mówiąc: „Wynijdź odemnie, bom jest człowiek grzeszny, Panie“. Albowiem go było zdumienie ogarnęło i wszystkie, co przy nim byli z połowu ryb, który pojmał, także Jakóba i Jana, syny Zebedeuszowe którzy byli towarzysze Symonowi. I rzekł Jezus do Symona: „Nie bój się, odtąd już ludzi łowić będziesz“. A wyciągnawszy łodzie na ziemię, wszystko opuściwszy, szli za nim.

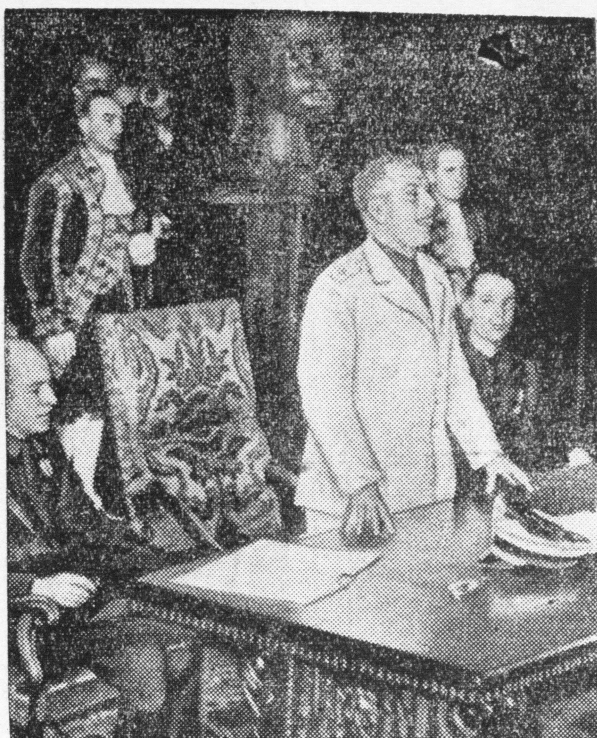
Przyczyny biedy wielu ludzi.

„Przez całą noc pracując, niceśmy nie uowili“, mówią apostołowie wedle dzisiejszej Ewangelii św. W naszych czasach dużo narzeka na swe ciężkie położenie, na biedę i nędzę. Zwykle składa się wszystko na kark kryzysu. Pewno, że do dzisiejszego ciężkiego położenia we wielkiej mierze przyczynia się obecne przesilenie gospodarcze, ale niemało winy leży też i w nas samych. Główną przyczyną biedy jest lenistwo.

Pismo św. przez usta psalmisty mówi: „Prace rąk twych że pożywać będziesz, szczęśliwy jest i dobrze się mieć będziesz“. Z tego wynika, że kto nie pracuje, dozna biedy. Najwyraźniej uwidatnia smutne skutki lenistwa Mędrzec Pański w Przypowieściach. Tam czytamy: „Uboństwo sprawiła ręka leniwa, ale ręka mocnych bogactwa gotuje“. „Kto sprawuje ziemię swoją, będzie nasycon chlebem; ale kto się próżnowaniem bawi, najgłupszy jest“.

Słowa Pisma św. o biedzie, jako skutku lenistwa, potwierdza codzienne doświadczenie. Kto pilnie pracuje, ma zwykle tyle, aby potrzeby życia zaspokoić, leniwiec zaś ciągle jest w biedzie. Niejednego popycha bieda do kradzieży, a ta znów powiększa jego biedę, bo Bóg mu nie błogosławi, a leniwiec, pochwycony na złodziejstwie, dostaje się do więzienia i zarabiać, jak się należy, nie może wtedy, choćby chciał.

Zresztą sam rozum wskazuje, że nędza być musi następstwem próżnowania. Toć Bóg rozporządził pracę dla wszystkich. „W pocie oblicza twego będziesz pożywał chleba“, powiedział do Adama. Więc regułą jest, że praca dostarcza żywności i popada w biedę, kto się próżniactwu oddaje.

Min. spraw zagran. hr. Ciano wygłosił ostatnio ekspozycję o polityce zagranicznej Włoch.

Prócz lenistwa jest główną przyczyną biedy marnotrawstwo.

Wielu marnuje tak odziedziczony majątek, jak też zarobek swój przez nierozum albo zbytki. Często łączy się jedno z drugim.

Niektórzy żyją tak, jakoby majątek, który im się dostał w spadku, nie mógł się wcale wyczerpać. A i zarabiający znaczny grosz, nie zważają na to, że może przyjść czas, w którym nie będzie zarobku albo żywność zbyt droga.

Najczęściej marnuje się majątek i zarobek przez zbytki w jedzeniu i pić. Mędrzec Pański powiada: „Kto się kocha na używaniu, w niedostatku będzie; kto miłuje wino i tłuste kąski, nie zbożaci się“. „Którzy pijanstwem się bawią i którzy się składają (znaszają na wspólną ucztę), zniszczają; a w latach chodzą będzie ospałość“. „Robotnik opity nie zbożaci się“.

O synie marnotrawnym powiada Chrystus Pan wyraźnie, że „rozprószył majątność swą, żyjąc rozpustnie“ i że, gdy wszystko utracił, począł niedostatek cierpieć.

Do takiej nędzy prowadzi każde marnotrawstwo. Wymienione przyczyny biedy u wielu ludzi nie istniałyby, gdyby ci ludzie byli religijni. Można tedy powiedzieć, że podstawową przyczyną biedy jest brak bojaźni Bożej.

Człowiek religijny będzie pilnym w pracy, bo wie, że jest to jego obowiązkiem. Nie będzie trwonął dóbr doczesnych, bo pamięta, że jest tylko ich szafarzem, że właścicielem ich jest Bóg i że więc wedle woli Boskiej powinien zarządzać majątkiem i zarobkiem. Nie popadnie też tak łatwo w nędzę, a jeżeli ta go nawiedzi, nie będzie się czuł nie-szczęśliwym, bo wie, że, co Bóg na niego zsyła albo dopuszcza, ma służyć ku zbawieniu duszy.

Kto się Boga boi, temu Bóg w jego pracy będzie błogosławił, odmówi zaś Swego błogosławieństwa, kto mu nie będzie wierny.

Jeżeli więc są czasy złe, to w znacznej mierze ludzie sami temu winni. Niech się poprawią, a nastaną lepsze czasy.

Zamordowanie misjonarza w Chinach.

Gdy ks. Bonawentura Ciavaglia, Franciszkanin, misjonarz pracujący w wikariacie apostołskim Talyuanfu, wracał po odprawieniu Mszy św. do swej stacji misyjnej w Sinhien, został napadnięty przez około 30 uzbrojonych bandytów.

Odkrycie olbrzymiego wodospadu w Argentynie.

Buenos Aires. Na terytorium państwowym Misiones w Argentynie odkryto przypadkowo nowy wspaniały wodospad, któremu nadano nazwę „Salto Encantado“.

Nowoodkryty wodospad ma tę samą wysokość co Iguassu, mianowicie 67 metrów. Spadająca prostopadle woda z wysokości 57 m. gubi się w naturalnym tunelu podziemnym i wypływając na powierzchnię w odległości około 200 m. tworzy drugi wodospad o wysokości 25 metrów.

Mussolini ofiarował kukurydzę głodującej Albanii.

Albania, wskutek katastrofalnych powodzi, zmuszona jest w bieżącym roku sprowadzić znaczne ilości kukurydzy z zagranicy.

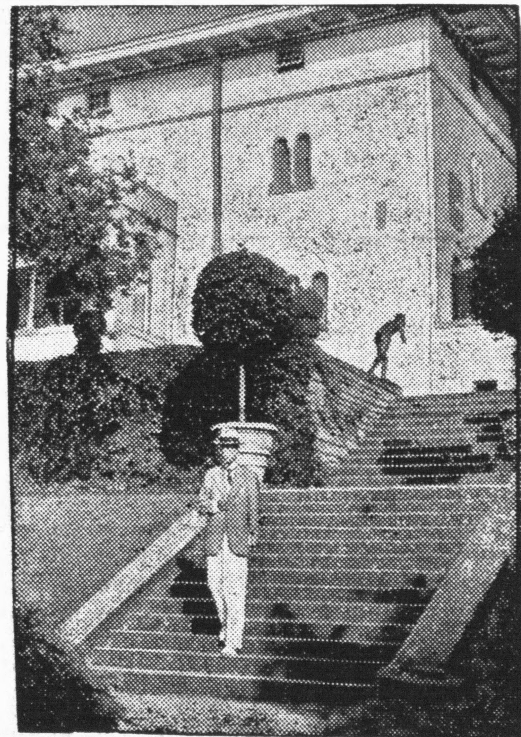
Mussolini w imieniu narodu włoskiego ofiarował dla biednych w Albanii 10.000 kwintali kukurydzy, z czego połowa przybyła już do Durazzo.

B. cesarz kupił hotel.

Krąży tu pogłoski, że b. cesarz Wilhelm, któremu lekarze zalecili pobyt w kraju nie tak chłodnym, jak Holandia, kupił jakoby jeden z większych hoteli w Locarno z zamiarem osiedlenia się tam na stałe.

Cała Szwecja obchodziła 80-lecie urodzin króla Gustawa V

(panuje 31 lat) uroczystościami, które miały charakter manifestacji narodowych. Do Sztokholmu przybyły głowy państw: Danii, Norwegii i Finlandii i niezliczone tłumy poddanych. Po nabożeństwie król na zamku przyjął życzenia od rodziny i premiera, który zawiadomił go, że stosownie do jego życzenia naród złożył dla uczczenia swego władcy 4 i pół miliona koron na walkę z chorobami. Potem odbyła się rewia 10 okrętów wojennych i 75 jachtów. Kulminacyjnym punktem uroczystości był hołd, złożony królowi na stadionie, gdzie zjawilo się przeszło 50000 osób i 60 delegacji organizacji społecznych. Uroczystości zakończyła rewia wojska.

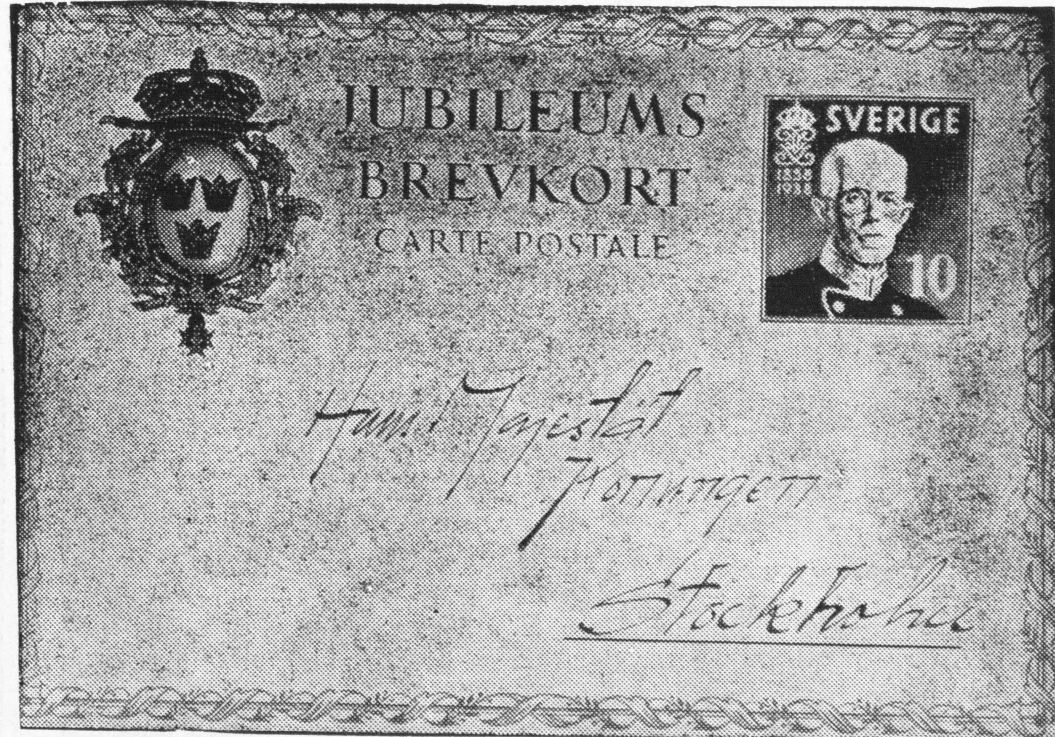

Na powyższym zdjęciu król na tle swego ulubionego zamku Solliden pod Sztokholmem.

— Zdjęcie dolne przedstawia karty gratulacyjne, wydane przez pocztę w milionowym nakładzie. Dochód przeznaczono na szpitale dziecięce.

Z wielkim entuzjazmem witają rodacy Mahatmę Gandhi'ego, który zwiedza północno-zachodnie prowincje Indji. Obok Gandhi'ego — jego pomocnik Khan Abdul Ghaffar Khan.

Na Jamajce wybuchły rozruchy na tle strajku robotników. Na zdjęciu plądrowanie składów.

Przeprawianie przez rzekę Hwai japońskiego tanku podczas walk w prowincji Anwei.

Sąd stwierdził niewłaściwe postępowanie komisji ministerialnej wobec uczennic.

Lwów. Przed sądem okr. we Lwowie znalazła oddźwięk sensacyjna sprawa, o której głośno było swego czasu w prasie. Mianowicie chodzi o wypadek badania uczennic z gimnazjum lwowskiego zupełnie nago przez męską komisję wojskowo-lekarską. Fakt ten został napiętnowany na łamach „Małego Dziennika”. W rezultacie tego korespondent lwowski „Małego Dziennika”, Kazimierz Draniewicz i redaktor odpowiedzialny, Franciszkanin O. Marczewski, oskarżeni zostali o zniesławienie komisji lekarskiej w składzie dr Stenzla i dr Pilscha ze Lwowa, których minister WR i OP delegował do badań antropologicznych we Lwowie. Przy badaniach byli nadto obecni kapitan Jaworski z Warszawy i nauczyciel biologii Kosiński.

Red. Draniewicz ogłosił w grudniu 1936 artykuł pt. „Skandal w gimnazjum. Oduczenie dziewcząt wstydu najnowszym wynalazkiem pedagogicznym”. Przytoczył wypadki z państwowego gimn. żeńskiego im. Królowej Jadwigi we Lwowie, gdzie dziewczęta musiały stawać nago przed komisją, złożoną z mężczyzn i kobiet. Komisja badała ok. 15-letnie panienki, dokonując pomiaru, badając pobudliwość nerwową, zadawano drażliwe pytania, kazano robić dziesięć przysiadów i skakać na lekarską otomanę.

Na interwencję nauczycielki gimnastyki oraz rodziców komisja zrobiła ustępstwo i pozwoliła panienkom założyć t. zw. „figi”.

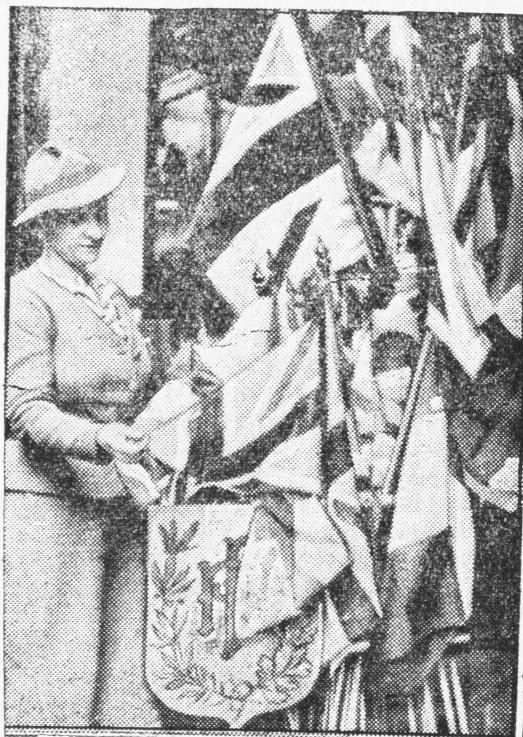
Sąd po rozpatrzeniu wszystkiego uznał, że oskarżeni redaktorzy przeprowadzili w zupełności dowód prawdy i dlatego uwolnił obydwu oskarżonych od zarzutu, jakoby zniesławili komisję ministerialną. Sposób badania był bowiem tego rodzaju, że musiał naruszać wrodzone poczucie wstydlivosti dziewcząt. Gdy jedna z uczennic zasłoniła się koszulą, jeden z obecnych panów, który w dodatku nie należał do komisji, — odrzucił jej koszulę.

We wspomnianym już wyżej artykule „Małego Dziennika” użyte były jednak określenia pod adresem komisji i nauczycielstwa, jak „handlarze żywym towarem”, „anonimowe indywidua” i „kreatory”, które sąd uznał za obraźliwe i za użycie ich skazał red. Draniewicza na 6 tygodni bezwzględnej aresztu i 10 zł grzywny, a Franciszkanina O. Marczewskiego na miesiąc bezwzględnej aresztu i 5 zł grzywny.

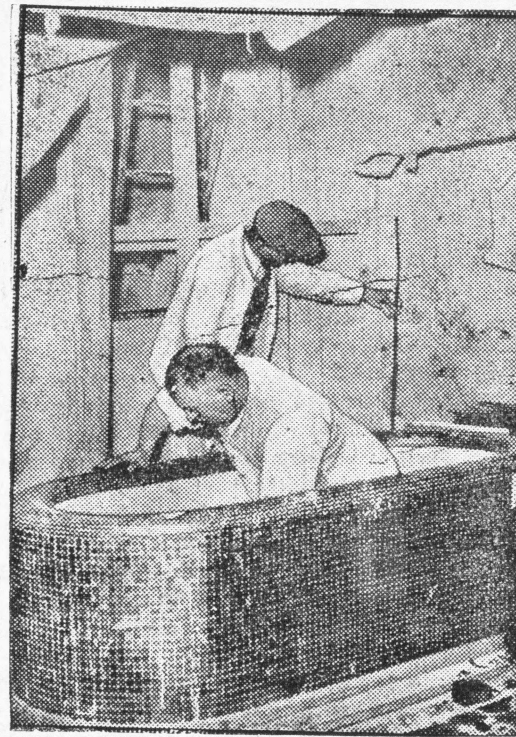
Cała sprawa nie zakończy się na powyższym

Przed wizytą angielskiej pary królewskiej w Paryżu.

Dnia 28 bm. miała przybyć do Paryża angielska para królewska, jednak ze względu na śmierć matki królowej prezydent Francji sam zaproponował zwłokę. Wizyta więc odroczone została do

19—23 lipca, co angielska para przyjęła z wdzięcznością. Parlament francuski na przyjęcie gości uchwalił 25 mil. fr. (przeszło 3 mil. 700 tys. zł), sumę, wynoszącą 1/4 tego, co kosztowało przyjęcie Hitlera we Włoszech. Na pierwszym zdjęciu — sprzedaż chorągiewek angielskich, na II-gim montowanie wanny dla króla, wyłożonej złotą mozaiką.

wyroku. Red. Draniewicz ma wnieść skargę o zniesławienie przeciwko ministrowi Świętosławskiemu, który na wiosnę 1937 r., podczas przemówienia radiowego, oświadczył, że artykuł red. Draniewicza — to kłamstwo i tylko gonienie za sensacją. Przewód sądowy i wyrok udowodniły, że „sensacja”, niestety, nie była kłamstwem.

Dziewczynka przytrzymała włamywacza.

12-letnia Giuseppina di Janni w miejscowości Foggia w Italii była sama w mieszkaniu i nagle usłyszała dochodzące z sąsiedniego pokoju podejrzane szmery. Domyśliwszy się, że do mieszkania wtargnął włamywacz, cichutko wyszła, udała się na parter, skąd zatelefonowała do policji. Wracając do mieszkania, spotkała na schodach ele-

ganckiego mężczyznę. Przypuszczając, że to jest właśnie włamywacz, pomysłowa dziewczynka zatrzymała go pod jakimś pretekstem i zabawiła rozmową dotąd, póki nie zjawiała się policja.

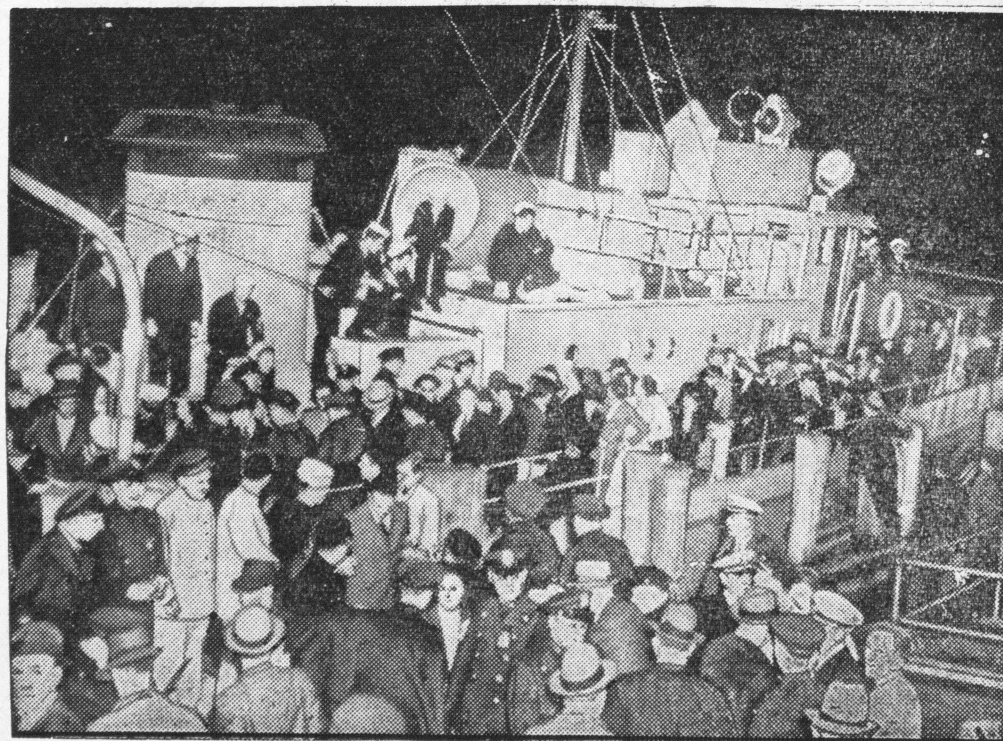
Okazało się, że przypuszczenia dziewczynki były słuszne, elegancki mężczyzna był włamywaczem, który okradł mieszkanie rodziców dziewczynki. Zawdzięczając intuicji dziecka i jego przytomności umysłu, wszystkie zrabowane klejnoty zostały odzyskane.

Z kościołów — hale targowe.

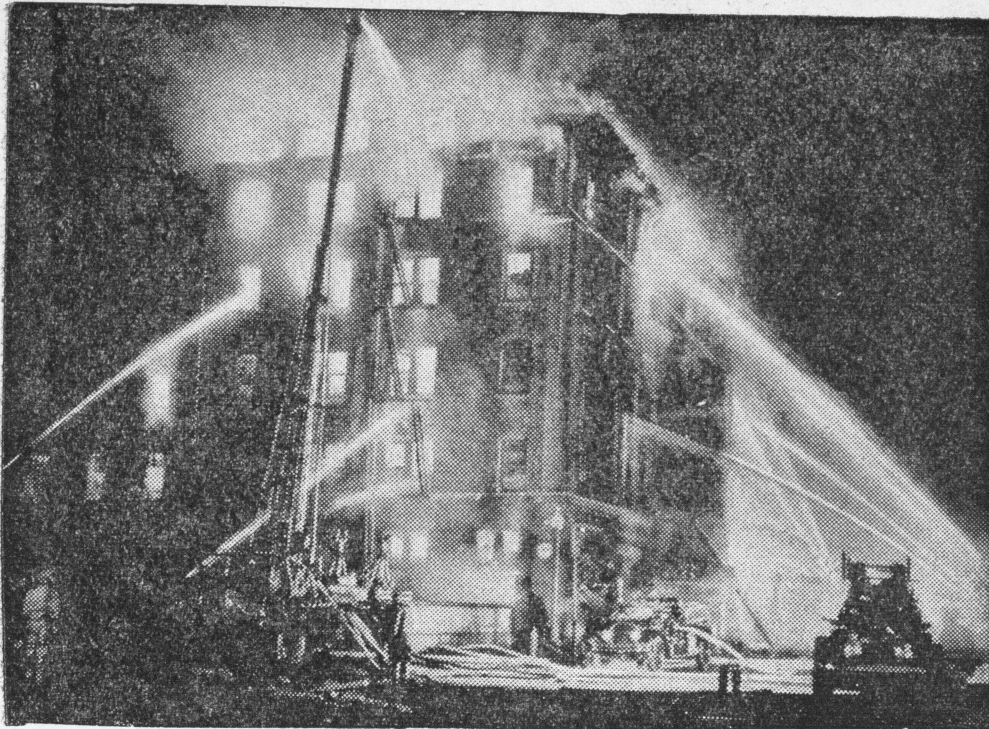
Na całym obsz. Hiszpanii, należącym dotąd do czerwonego rządu, a liczącym zgórą 7 milionów dusz, odprawia się tylko 1 Msza św. i to w prywatnym mieszkaniu w Barcelonie. Kościoły natomiast zamienia się na hale targowe.

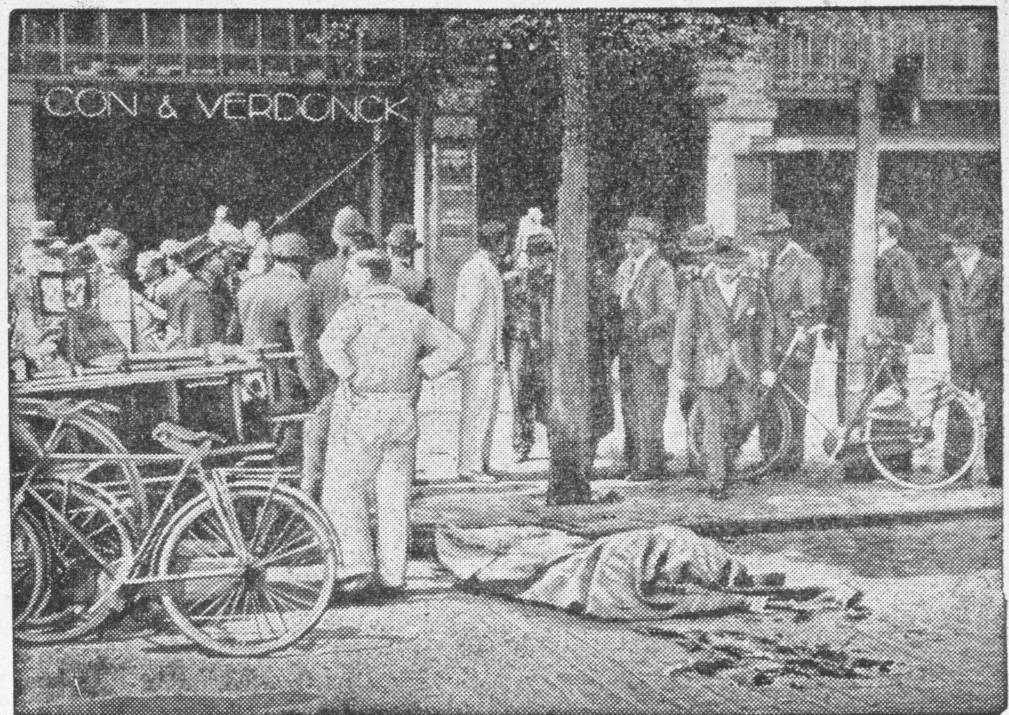
Przed kilku dniami odbyły się w Mediolanie na rzece Olone wyścigi na motorówkach, z zainteresowaniem śledzone przez tysiące widzów. Na zdjęciu fragment wyścigów.

Parowiec „Acadia” który zderzył się z okrętem wycieczkowym „Mandaly” i uratował pasażerów i całą załogę, widoczną na zdjęciu.

W jednym z hotelów w Atlanta (USA) wybuchł pożar, który zniszczył cały dom. 25 osób zginęło w płomieniach.

Na jednej z najruchliwszych ulic Rotterdamu nastąpił wybuch bomby, którą niósł w walizce nieznaną mężczyzna. On został zabity, a 3 przechodniów odniosło rany. Kilka domów zostało uszkodzonych. Na zdjęciu miejsce eksplozji; pod przykryciem zwłoki mężczyzny.

Z jakiego naczynia piją Żydzi ? Pouczająca przygoda Żyda w lokalu gdyńskim.

„Kurier Bałtycki” w jednym z ostatnich numerów pisze:

„Opowiadają w Gdyni o następującym prawdziwym wydarzeniu:

W jednym z miejscowych nocnych lokali rozrywkowych „bawił się” jakiś wytworny gość, — z którego rysów nie trudno było odgadnąć, że należy do tzw. narodu wybranego.

Z właściwą swojej rasie „hucpą” gość ów w miarę wypijanych kieliszków stawał się coraz hałaśliwszy i pewniejszy siebie. W kulminacyjnym punkcie tej rześkiej popijawy wstał od swego stolika i chwiejnym krokiem udał się baru dancinowego.

Tutaj powłódszy wyzywającym wzrokiem po kilku siedzących przy barze na wysokich zydlach gościach, jegomość ów zażądał głośno koniaku, ale w naczyniu, z którego „nie pił jeszcze żaden chrześcijanin”.

W pokoju barowym zrobiło się cicho. Obecni spojrzeli zdziwieni po sobie.

Nagle jeden z panów, siedzących na uboczu, skinął na kelnera i powiedział do niego parę słów szeptem.

Kelner się oddalił, a po chwili wrócił, niosąc w rękę dobrze znane wszystkim naczynie z uchem, które zwykle stawia się pod łóżkiem.

Wówczas pan ów, przeprosiwszy obecnych, kazał kelnerowi postawić przyniesiony „fejans” na bufecie, nalać do niego koniaku, po czym, wyjąwszy z kieszeni rewolwer i zarepetowawszy go, zwrócił się do chejpiącego się w tak niezwykły sposób swym wyznaniem dżentelmena ze słowami, nie pozostawiającymi żadnej wątpliwości co do ich treści:

— A teraz pij, Żydzio albo ci w łeb strzelę! Starozakonny pan wytrzeźwiał momentalnie. Błady jak płótno, na widok groźnego przedmiotu w rękę przeciwnika, nie próbował się nawet tłumaczyć. Drżącymi rękoma chwycił za niezwykły

Komunista, kto ty jesteś ?

Komunista — twa robota?
Niezbyt czysta.

Co cię żywi?
Z Rosji złoto.

A twój żywot?
Wszelkie błoto.

Jaka praca?
Ogień rzuca.

Co rozniecasz?
Rewolucję.

Pragniesz dobra?
Tylko swego.

Dokąd dążysz?
Do niczego.

Twoim celem?
Jest zniszczenie.

A twym bogiem?
Me kieszenie.

Jak pracujesz?
Kłamstwem, zdradą.

A czym walczysz?
Dusz zagładą.

Kto cię wspiera?
Rasa własna.

A twój symbol?
Gwiazda krasna.

A. Myśliński.

„puchar” i przechyliwszy go, wypił koniak bez mrugnienia okiem.

Następnie skłonił się i powiedziawszy jedno tylko słowo: „przepraszam” wyniósł się z lokalu.

Podatek od konia w ZSRR.

Władze sowieckie przystąpiły do likwidacji „resztki indywidualnej gospodarki” na wsi sowieckiej, jaką stanowił koń. Posiadacz konia zarabiał furmanką na życie i pozostawał bierny i obojętny do kołchozu i jego gospodarki. Obecnie władze sowieckie postanowiły przełamać ostatnią przeszkodę w opanowaniu i podporządkowaniu chłopów kołchozom, wprowadziły więc wysoki podatek od konia. Właściciel konia, który furmanką zarabiał ledwie na życie, podatku nie będzie mógł

zapłacić i będzie zmuszony zlikwidować swój warsztat pracy. Stąd duże wrzenie wśród chłopów i częste ekspedycje karne dla uspokojenia „sabotażystów i zdrajców ludu”.

Z E S P O R T U.

Polska bije Niemcy.

W Berlinie odbył się pierwszy mecz wioślarski Polska—Niemcy na ósemkach. Polskę reprezentowali Poznań. Polacy zajęli I. miejsce w czasie 7 : 04,3, Niemcy 7 : 08,7.

Nowy rekord świata w lekkiej atletyce.

Berlin. Na zawodach lekkoatletycznych pań o mistrzostwo Dolnej Saksonii, zawodniczka Dora Ratjen ustanowiła nowy rekord świata w skoku wzwyż wynikiem 160 cm.

Sławna tenisistka polska Jadwiga Jędrzejowska otrzymała nagrodę państwową na r. 1937. Na zdjęciu Jędrzejowska przyjmuje gratulacje od gen. Sawickiego.

Utwór młodego narodowca F.

Nocne strachy.

Pan Stanisław Erski siedział, wygodnie rozpostarty w swym ulubionym fotelu i czytał gazetę.

Był późny wieczór, światło elektrycznej lampy rzucało silne promienie na jego łysinę niewielką, zaledwie nad czołem się ukazującą.

Na stole leżały resztki kolacji, jakiś tygodnik bogato ilustrowany, popielniczka oraz stał piękny wazonik z kwiatami.

Urządzenie pokoju było może niebardzo gustowne, chociaż bogate, razliła mnogość niepotrzebnych mebli, ustawionych w niewłaściwym miejscu.

Pan Stanisław nagle przerwał czytanie i rzucił okiem na zegar, który wskazywał pół do jedenastej.

Postanowił sobie, że za trzydzieści minut staniczko położę się do łóżka. Odrzucił gazetę i wstając, sięgnął po papierosa.

Zapalił, puścił kłęb różowego dymu, nad czymś się potem namyślając. Sięgnąwszy jeszcze po leżący na stole tygodnik, już... już... go miał ująć, gdy nagle...

Omiał mu na głowę nie spadły dwa nienaturalne łoskoty, uderzenia, jeden za drugim.

Lampa elektryczna zgasła... Nastąpiła cisza, złowroga.

Po skórze pana Stanisława przeleciały ciarki, niby okropny mróz... Zastygł w przerażeniu...

Uczuł ogromny lęk... strach...

— Duchy...!

Oblał się zimnym potem.

Chciał czoło z okropnego potu otrzeć, ale bał się poruszyć, w miejscu stał jak skamieniały.

Rychło zmysły zareagowały, skoczył do lampy. Lecz światło naraz samo zabłysło!

Rozejrzał się po pokoju, lecz ujrzał pokój taki sam, jaki był dawniej.

Przecież mógłby pan Erski o tym wszystkim zapomnieć, ale... jakiś lęk... złe przeczucie owładnęły jego umysłem i ciałem...

— Duchy...!

Ta myśl go przerażała... Przeraziła okropnie. Tłumaczył sobie owe tajemnicze uderzenia... na różny sposób, że przyczyną uderzeń nie były duchy..., ale... Przerazająca go myśl ciągle wracała.

Pan Erski jakby umierał z trwogi...

A przecież nigdy nie lękał się, nigdy, jak go ten świat ogląda, nigdy nie doznał uczucia strachu... Słyszając o duchach śmiał się, drwił z duchów...

Lecz teraz... duchy się mszczą. Okrutnie się mszczą!!

Gdy zegar wybijał godzinę drugą, pan Stanisław Erski był starcem!

Strach i złe przeczucie, czego nigdy nie doznawał w swym życiu, jakaś siła okropna zrobiła z tak młodego mężczyzny — staruszką.

Wyczerpany — nie zdawał już sobie sprawy z tego, że dawno się położył był do łóżka i zasypiał...

Ale jeszcze przed zaśnięciem myśli przyniosły mu okropne wspomnienia, przed snem jeszcze uwierzył, że duchy istnieją, że duchy nie są legendą, bajką ludu... Uwierzył i w to, że duch o każdej śmierci najbliższych daje znać.

Zanim pan Stanisław zasnął, widział jeszcze — jak otrzymuje telegram z żałobną obwódką...

„Umarła matka... brat... siostra...” Zona telegram mu wręcza... On się dowiadytuje... Och!... zasnął.

Switało... Wiosenne słonko radośnie wchodziło na błękit nieba, by przez dzień cały dawać ludziom i zwierzętom — światu — życie... to drogą każdemu życie!..

Gdy pan Erski zbudził się, jakiś straszny sen przypominał mu się...

Coś szarpnęło w jego sercu, coś ścisnęło mu krtań... Zła myśl... złe przeczucie...

Czy to był sen... że, że on był...

Dopał lustra — i zobaczył starca!!

— Jezu! — łkanie zalało mu gardło...

— Jezu: — to sen... To sen! — zawył w rozpacz — to sen!! To złowrogi sen!

— Welo... żono! — szepotał biegnąc do sypialni swej drogiej towarzyszką życia — Welo najdroższa, zbudź mnie... Welo — zbudź, to ja śnię... bo tak okropnie śnię... zbudź... Powiedz, że to co widziałem to był sen, to był tylko okropny sen...

— Welo!.. och Welo! Obudź mnie młodym! Zbudź twego męża, twego Stasia młodym! młodym!! Wpadł do sypialni swej żony... śpiącej cicho...

— Welo! — z piersi jego wydobyło się jakby echo głosu człowieka...

Ujrzał bładość jej lic, szklane otwarte oczy... na łożu leżało martwe ciało jego żony. Welo!! krzyknął nie ludzkim głosem i runął na łożo martwej kobiety — towarzyszką jego życia, tak bardzo młodej, o wiele młodszej od niego.

F.

